

сю обставину, що на Марсі є усе триразів легше чим на землі, то уняти і завдати собі на плече 3000 Мг. о-ви і кільограмів не приходило би нішому чоловікові з великим трудом...

Безперечно, що силою виривив би їх в подив і вони під тим зглядом мусіли би признати йому висність, та почали би може і криво дивити ся на того карлика-силача, який був би в силі і на кулаки бити проти трох Марсіян...

По Марсі ходив би ніш чоловік як по вимрянім або залятім місці. Город видавав би ся йому лісом, а ліс чимсь тасмним, несімовитим...

Все видало би ся йому чимсь високом а слабом, усе було би вибуяле а без сили...

Чи на Марсі є воздух? Отсе питання застановляло довгий час умн дослідників небесних тіл. Се лише займає також широкі круги суспільности, які уявляють Марсовий воздух та підставу жити на сій планеті, та ваяють його істнованє як найістисліїше з можливістю істнованя Марсіян. Хотяй такий погляд є хибний і виказує лише непорозуміне законів життя, ми полишаючи вказанє сього дальшим стрічком, ствердити мусимо, що на Марсі так густого воздуха, який є на землі — нема... Наколиби він був такий, як на землі, тоді не бачили би ми так вразно поверхні Марса, а противно, заслонював би він нам його цілковито. Що більше, наколиби на Марсі був такий, як на землі густий воздух, то мусіли би на нїм творити ся хмари — а ми сього не бачимо, хотяй безнастанно глядимо на поверхню Марса.

Є на нїм воздух, однак дуже рідкий, без порівняня рідший від нашого. Сій обставині, що Марсовий воздух дуже рідонький завдячити мусимо, що виступає він перед нашими очима так виразно, що уняти можемо на